

TIMES & TOLT

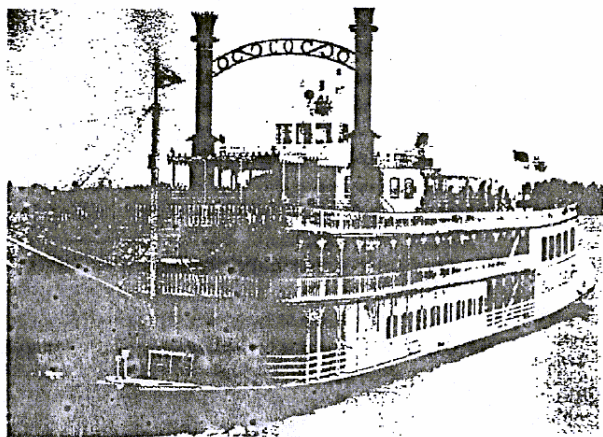
OBČASNÍK KAMARÁDŮ STARÉ ŘEKY BEROUN

© podle nápadů, příspěvků, fotografií
kamarádů do řeči vázanější upravil JOJO

tisk: STAN LITTLBOY

Z HISTORIE PLAVEB NA VELKÝCH ŘEKÁCH

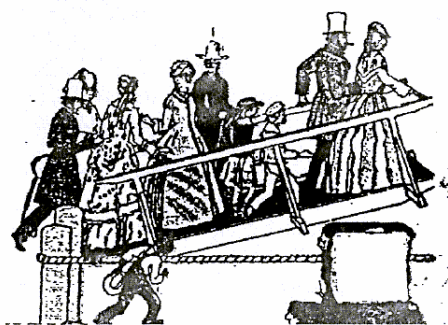
Dávno před tím než ocelové pásy kolejí překročily rozsáhlé prerie a nesčetná pohoří dalekého západu bylo se možno dostat do zatím nepoznaných krajů po velkých řekách. Ve východních státech byly velké řeky propojeny průplavy a umělými kanály. Jsou obdobou vodních cest, budovanou v jižní a střední Anglii. Pronikání nových osadníků na středozápad umožnila kromě jiného též plavba po největší americké řece 3 779 km dlouhé Mississippi a jejích přítocích. Roku 1811 vyplul z Cincinnati NEW ORLEANS, postavený Nicholasem Rooseveltem po proudu Ohia, pokračoval po Mississippi a za čtrnáct dní dorazil do New Orleansu.

Steam boat NATCHES připraven k odplutí

Uplýnulo několik let a brázдила tok celá flotila kolových steam boatů, jejich nezvyklý tvar se brzy stal stejně povědomým jako tvar dostavníků a parních lokomotiv s obrovskými komíny. Plavby prvních parníků se nesetkaly s velkým pochopením indiánů sídlících na březích mohutné řeky. Z důvodů mnohem praktičtějších, přepadali parníky bandité nového typu, sladkovodní piráti na lehkých člunech, takže nákladním lodím bylo třeba přidělit ozbrojené členy milice. Dnes sice toto nebezpečí nehrozí, ale plavba po Mississippi stále skrývá svá úskalí. Koryto řeky není prakticky zmapováno. Neustále se mění v důsledku častého rozvodnění. Po Mississippi a Missouri plují celé stromy, jimž se kormidelník musí obratně vyhýbat. Přesto se občas stane, že loď uvázne na mělčině, narazí na plovoucí kmeny, které někdy zatarasí plavební dráhu, poškodí boky lodi či polámou lopatková kola. Na Mississippi a Missouri vznikla řada společností, které spolu závodily v přepychu a pohodlí. Kuchyni obstarávali kuchaři z velkých hotelů, jejich vysoké mzdy často přesahovaly mzdu kapitána. Pro zpestření jednotvárnosti dlouhých cest angažovaly společnosti divadelní soubory. Tak vznikly pověstné show boats. Tanečnice, zpěvačky a zpěváci pořádají dvakrát denně představení. Pro ukrácení dlouhé chvíle se také hrají hazardní hry, ve kterých nejeden bohatý cestující skončil na žebračce holi. Přesto do dějin Ameriky – zejména její jižní části, napsaly lodě na Mississippi nesmazatelné stránky, a závod, který dnes bude odstartován se k nim jistě připojí

OZNÁMENÍ
MISSISSIPPI STEAMBOAT COMPANY
OZNAMUJE,

že vzhledem k množícím se násilným a ozbrojeným střetům, končících vážnými důsledky, zakazuje nosit na palubu, do podpalubí střelné zbraně všech typů a ráží. Pokud jde o zbraně bodné, jsou povoleny pouze do délky 2,5 coulu. Zbraně je nutno uložit do našeho zbrojního skladiště, kde budou zajištěny. Použity budou pouze v případě nutnosti naší ochrankou Dádou a Ottou Táborským

stolů, 4 rulety, taneční parket, 25 společnic a společníků. Kabiny jsou vodotěsné a toalety splachovací. Jsem přesvědčen, že dny a hodiny strávené na palubě NATCHSE budou pro Vás nezapomenutelným zážitkem.

Vzhůru za vítězství a za rekordy!

Vítám Vás na palubě. Jmenuji se Thomas Paul Leathers, alias Old Pusch a jsem kapitánem lodi NATCHES. Věřím, že budete svědky našeho slavného vítězství v tomto historickém závodě. Chci Vám představit svou loď,

nejmodernější konstrukce, prakticky nepotopitelná. Má výtlak 2 000 brt, v jejích parních kotlích je ukryto 1 500 koní a posádka čítá 20 lodníků, 10 kuchařů, 2 lodní kapely, 20 hracích

Jsem kapitánem Steam Boatu ROBERT. E. LEE. John. W. Cannon. Přezdívku zatím nemám, alespoň o ní nevím. Pocházím z rodiny námořníků, můz, prapraděd byl prý

vodníkem na Berounce. Vítám Vás na palubě a věřím, že právě Vy budete společně se mnou připíjet šampaňským na vítězství. Jsme loď vynikajících vlastností. Výtlakem, výkoností motorů jsme opravdovou špicí. Pro Vaše

pohodlí jsme připravili vše na nejvyšší úrovni. Máme vlastní pekárnu a tím i stále měkké pečivo, ale rohlíčky jsou dnes zvláště vypečené! Drůbež, ryby vezeme živé, takže je servírujeme zaručeně čerstvé. Náš parket je tak hladký, že mému zástupci na něm ujely nohy. Myslíme i na Vaši bezpečnost. Těm, kdo namítají, že záchranné čluny jsou jen pro polovinu pasažérů, připomenu, že moudrá příroda nám, mužům, dala prsní bradavky, kdybychom náhodou zněnili pohlaví a museli kojít. Stejná pravděpodobnost je, že ROBERT. E. LEE. ztroskotá. Naše hrací stoly, kostky, ruleta, vše je zabezpečeno proti možnému fixlování. Palubní ošetřovna je vybavena dostatečně všemi léky, včetně pilulek proti početí a mořské nemoci, až i zde platí příměr o prsních bradavkách, protože ROBERT. E. LEE. je nejstabilnější loď na celé Mississippi.

Tedy vzhůru na palubu, ať starosta St. Luis nás přivítá jako vítěze!

BUDE ZÁVOD LODÍ PROBÍHAT GENTLEMANSKY?

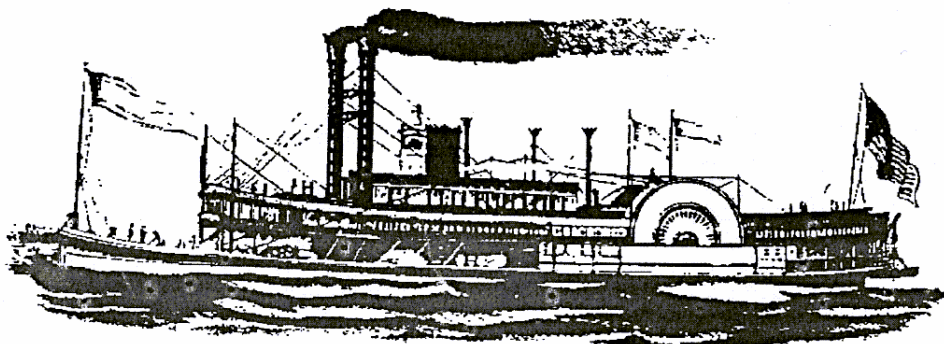
Jak se blíží start historického závodu, stoupá nervozita mezi účastníky a sázejícími. Rodí se i různé úvahy o regularnosti zápolení a pronikají poplašné zprávy, že kapitáni a různé skupiny za nimi stojící, jsou připraveny použít záludné a podvodné metody k dosažení vítězství. O tom, že na každém šprochu je pravdy trochu, svědčí údajný výrok jednoho z kapitánů: „Nejde o účast, ale o vítězství! K tomu jsou všechny cesty dobré. A ten, kdo vyhraje závod, má vždycky pravdu.“

Zajímavé je, že oba kapitáni nechali provést podrobnou kontrolu plavidel (měli asi strach z výbušniny). Důkladně prověřovali personál a zavedli velmi přísná bezpečnostní opatření. Ani naši reportéři nebyli ušetřeni těchto nepříjemností a pouze jejich renomé umožnilo vykonávat v klidu jakž takž svou práci.

Prosíká se také, že oba kapitáni navázali kontakty s čarodějkami WOODU, aby tyto svými černými kouzly a čáry oslabily síly protivníka.

Ovlivní čarodějky WOODU svými čarami průběh závodu? Nepřipravují již v tajnosti své tváře k magickým rejdům?

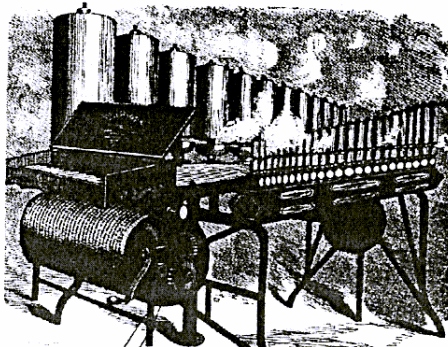

SOUTĚŽENÍ DVOU SYSTÉMŮ. Nejde totiž jen o soutěž lodí, kapitánů, ale i o srovnání výkonnosti dvou systémů. Zatím co NATHEZ je klasickou mississippskou lodí s jednoradkovým kolem na zádi, ROBERT. E.LEE je bližší evropským a přímofským lodím. Má totiž dvě lopatková kola na bocích lodí. To na jedné straně umožňuje pomocí různého záběru koles ovlivňovat bezprostředněji kurs lodí, na druhé straně je loď o něco širší, a boční kola jsou více ohrožována různými plavebními překážkami. Páni inženýři a konstruktéři lodí budou soubor těchto dvou pohonných systémů sledovat jistě se zájmem mimořádným.

BYLI JSME U VŠEHO

Jestliže stará historie se odehrávala ve stoletých a desetiletých etapách, dnešní svět se mění rok od roku, z měsíce na měsíc. Právě uplynulých pět let změnilo naši zem k nepoznání. Teprve před pěti lety skončila válka mezi severem a jihem. O dva roky později jsme koupili a k naší zemi připojili Aljašku. V roce 1869 spojili železnice svými železnými pásy Atlantický a Tichý oceán. Ale i další události poznamenaly náš život. Rok 1866 znamenal vybudování a otevření nejmodernějších jatek v Chicagu převrat v potravinářském průmyslu. Svržení a poprava Maximiliána Habsburského v Mexiku v roce 1868, snad už definitivně ukončila pokusy Evropanů rozhodovat o našem Americkém kontinentě. U všech těchto událostí jsme byli, byly u nich naše noviny Times & Colt, a jejich prostřednictvím jste i Vy všichni byli jejich účastníky. Také dnešní historický závod budou celou cestu provázet reportér, novinář Joseph Pulitzer, známý novinář – spisovatel, znalec Mississippi, Langhore Clemens – známý pod jménem Mark Twain.

NEVÍDANÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ, slyšitelný až do 12 mil.

Američan Artur Denny vynalezl parní varhany. Mají registr menší než klasické. Jejich 24 píšťal, podobných píšťalám na lokomotivě, je ozvučeno nikoliv vzduchem z měchů, ale parou. Ta je přiváděna do válců a z těch do píšťal. Ty po úderu na klávesu vydávají tón. Rozsah tónů je velice široký. První parní varhany byly použity v New Orleansu a St. Louis a prosíká se, že budou instalovány i na velkých lodích Mississippi Steamboat Company. A to již na dnešní závod. Protože jejich hlas je velice silný, doporučujeme pro jistotu, vatu do uší.

TANEČNÍ ŠKOLA MADAM CUPANYNOWE

oznamuje, že od září 1870 zahajuje řadu tanečních kurzů pro všechny typy zájemců. Z bohaté nabídky uvádíme:

Kurzy pro začátečníky s hudebním sluchem: 10 lekcí, dámy 80 dolarů, páni 50 dolarů

Začátečníci bez hudebního sluchu: 20 lekcí, dámy 250 dolarů, páni 150 dolarů

Kurzy pro starší dvojice: 10 lekcí, dvojice 150 dolarů

Kurzy pro osamělé dámy a pány za účelem seznámení: 10 lekcí, 200 dolarů, při úspěšném seznámení 15% bonus

NEJEN PARNÍ VARHANY

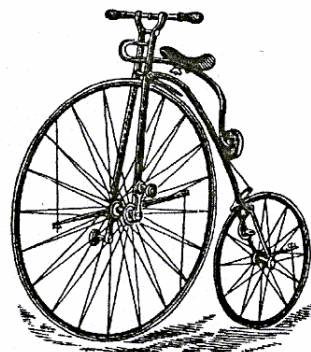
nás budou na naší cestě provázet. Jak při startu v New Orleansu, tak na každé zastávce, čeká cestující hudební překvapení.

Vystoupí slavní klarinetisté: John Trautenberg, Stan Scoundrel, na banjo je bude doprovázet známý Joseph Merrgoround, na basu neodolatelný Georg Klábbers.

Jistě připraví ctěnému publiku mimořádný kulturní zážitek.

NOVÉ CESTOVÁNÍ S VLASTNÍM POHONEM

Když před 20 lety německý lesník Karl Ferdinand Draiser (byl líný na krok) poprvé nasedl na jednopouhou dvoukolku, nikdo nečekal, jaký nevídaný rozmach tento bicyklový dopravní prostředek dozná. Dnes už se pohybují po silnicích a cestách nejrůznější typy velocipedů, poháněných různými způsoby.

„Ariel“

Angličané jako příznivci sportu našli v bicyklech zálibu a tak vznikla řada klubů velocipedických. V dubnu letošního roku, byl uspořádán za velkého zájmu obecnosti první bicyklový závod, jehož vítězem na kole Ariel se stal strážník Mac Kanystr. **BOKSOVÁNÍ MEZI DÁMAMI**

Nebyly to žárlivé manželky ani milenky, které se pustily do pěstního zápasu, ale sportovkyně slečna Sarah Chapmanová a slečna Molli Jonesová. 8. března v Sommervillu ve státě Massachusetts vstoupily oblečeny v lehkém oděvu, aby vybojovaly první ženský bokserský duel. Při zápasu tomto, bylo setřeno pravidel obvyklých. Poněvadž se jednalo o dámy, doporučeno bylo, aby se vystříhaly rvaní za vlasy a kousání.

Po prvním výpadu slečna Sarah sice vykročila z kruhu zápasnického, ale bytš tam vrácena, vrhla se na svou sokyni s takovou vervou, že tato po 21. výpadu prosila Sarah, pro boha živého, aby již přestala. Slečna Sarah se stala prvním ženským přeborníkem a obdržela cenu 50 dolarů.

MISSISSIPPI STEAMBOAT COMPANY přijme s okamžitou platností: !Prvotřídní kuchaře, pro teplou i studenou kuchyni, podmínka – odolnost vůči mořské nemoci. !Krupiéry, znalé pokeru, bakaratu i faraa, zn. hbité prsty. !Dámy, jako společnice, pokojské. zn. jen po lékařské prohlídce.

OSADNÍ REPORT

Vy ještě nemáte knihu „Kamarádi Staré řeky,“ která je nositelkou Nobelovy ceny za literaturu?

Styďte se!!! Máte poslední možnost to napravit!

Trambík vám umožní z toho za 200Kč se ctí vycouvat.

OSADA MÁ NOVÉ VEDENÍ – ZVOLILA SI RADU

To vedení zase není tak úplně nové. (Tak je to ostatně u většiny voleb.) Ale je nás stále víc, akce jsou stále složitější a náročnější, takže jsme se rozhodli, že dosavadní živelnost už nestačí a proto jsme zvolili radu, která bude řídit chod a dění na osadě. Každý dostal svůj resort a svou parketu. Takže, kdo to ještě neví, ať se to dozví, kdo, co, a jak.

Rafika – šerif – hlava

Baron – hudba

Wimpi – vodní hrátky, organizace akcí osady

Frambík – finance, srub

Noha – námořní sekce

JO – JO – bály, noviny, Plzeň (nikoliv pivo)

Kelišová – ženská otázka

Tom – právní věci osady

Ať se vám práce daří a osada dál rozkvétá.

Co asi tihle tři pitomci zase na nás vymyslí.

Doufáme, že to nebude nic rozumného.

(Připravuje se bál 2002.)

NOVÉ OSADNÍ BERNĚ

V posledním vydání Times & Colt spíš jako vtip – vyšel protest proti tomu, že do kasy osady přispívají vlastně jen ti, kteří chodí pravidelně na sleziny. Nově ustavená rada na svém prvním zasedání (když byly lodě Berounka II a Grog s posádkami v dálavách) rozhodla proto změnit dosavadní praxi a zavést všeobecně paušální roční členský příspěvek 200 Kč. Pokud platil na slezině každý příspěvek 5 Kč, je to jako kdyby každý absolvoval 40 schůzek.

Takže až ministr financí Frambík za vámi přijde, nelekejte se. Na rozdíl od státu nepožadujeme za pozdní platby penále.

JAK SE RODÍ KNÍŽKA?

JO – JO na tuto otázku při křtu knížky odpověděl: „Těžko!“

Teta Kelišová jako oprávněná matka nese knihu ke křtu

Kdo takovou věc nikdy nedělal si to ani nedovede představit. Měli jsme sice jisté zkušenosti s vydáváním Times & Colt, ale to bylo něco úplně jiného. Šlo jen o 4 – 8 stránek a hlavní problém byl v době, kdy rozmnožovací zařízení bylo pod přísnou soudružskou kontrolou, najít někoho, kdo měl k takovému stroji přístup a odvahu to vytisknout.

A tak když jsme přišli s bláznivým nápadem vydat k 35. výročí osady knížku, nikdo netušil do čeho se vlastně pouštíme. Ještě, že máme kamarády, kteří nic nevyhodí, schovávají nejružnější ptákoviny, mají po skříních a blbnicích, šuplatech letité fotky, zvadla, vandrbychy a občas si i něco pamatují. A k tomu jsou ještě ochotní se v těch šuplatech hrabat, a

ŠETŘETE A CHYSTEJTE DARY

Ač se to nezdá SHERIFISIMUS naší osady, Pavel Petříček, letos dovrší požehnaných 60 let od svého narození. Množství ptákovin, volovin, nesmyslů, ale i prima nápadů a akcí, haldy placek, panáků, které vyřezal (nebo taky vypil), kilometrů, které nachodil, by stačilo na dvojnásobek roků.

A tak se chystá velkolepá oslava. Vnuci a děti osadníků malují obrázky, vymýšlejí přáníčka, píší básničky pro milovaného SHERIFISIMA. Nejen děti, ale i zralí mužové, krásné ženy, důchodci, důchodkyně připravují nejen dárky ale i závazky k překročení letošních plánovaných cílů a met. Ať žije náš milovaný SHERIFISIMUS RAFIKA.

navíc si sednout a napsat, a to v čas, o tom, co zažili, sami a za jejich kamarády. (Rafika, Baron, Noha, Panák, Veronika atd. viz kniha)

Pak najít nějakého obětavce nebo obětavkyni (Bobina), která to naklepe do počítače. Ale to nestačí. Někdo to musí celé přečíst, upravit, vyházet nemravné výrazy, opravit pravopis (Andulka Hradilová), a další musí udělat redakci, jiný namalovat ilustrace (Mírek Panenka). A pak přirozeně sehnat peníze (a to nemalé) na tisk, papír atd. Tady díky sponzorům, dále těm, kteří si zaplatili knížky dopředu.

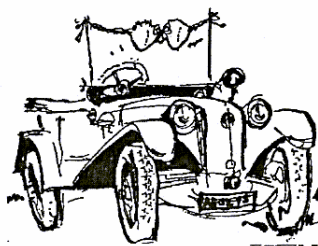
A protože jsme to nakonec všechno zvládli, byla knížka na světě. V září 2001 jsme mohli slavnostně knížku pokřtít. A máme nový problém. Všechno se nám do knížky nevešlo. Zbylo množství fotek, povídaní, vzpomínek a tak stojíme před klasickou otázkou: „Kam s tím?“ A pokud nezvolíme to nejjednodušší, ale nejhorší řešení (vyhodit), máme zaděláno na další starosti. Ale od toho jsme HOMO SAPIENS TRAMPUS abychom je měli.

Křest knihy „KAMARÁDI STARÉ ŘEKY“ aneb střípky z historie trampského hnutí nejen na Berounce. Míla Urban křtí knihu vodou z Berounky

Integrovaná pocta „Zlatý slavík a Nobelova cena za literaturu“, která k obrovskému překvapení nejen celé osady, ale i široké veřejnosti, byla udělena osadní hudbě a autorům knihy „Kamarádi Staré řeky“ a předána na osadních Vánocích 2001.

Drb - Drb - Drb

Prodal Míla Aljaška Tatru? Ze zatím neověřených pramenů jsme se dozvěděli, že známý cestovatel Míla Aljaška prodal svou Tatříčku, s kterou sjezdil kus světa. Zda je tomu tak opravdu nevíme, při posledním setkání, kdy Míla křtil naši knížku nic o tom neřikal.

(Konec Drbům, ze spolehlivých pramenů, přímo od Míli, jsme se dozvěděli před uzavěrkou pravdu. PRODAL!)

Narozeniny s nulou na konci oslavili:

Béda - 40 let, mocné oslavy v rozdělaném srubu na Javornici. Slíbil, že nejpozději do své 60 srub svých snů dodělá.

Indiánka Inka - padesátiny - Sářiny: - Žádný věk, Sára v tomto věku porodila Abrahámovi syna. Takže bacha!

Egiy mladší - čtyřicátiny. Prý dostal k narozeninám pračku. Rozum né.

Veronika - čtyřicet. Ještě důraznější varování než Ince. Při práci používat ochranné pomůcky.

Lád'a Kučera - syn legendární paní Kučerové oslavil Abrahámoviny. Gratulujeme.

Podle zjištění nepřišla žádná kamarádka do jiného stavu. Buď jsou kamarádi impotentní, nebo dámy opatrné.

Zprávy ze společnosti

Osudný silvestr

Jana a Standa

ohlásili své zasnoubení.

Šťěstí, že zákon „O svedení pod slibem manželství“ byl už zrušen v roce 1949.

Indiánka Inka oslavila své Sářiny (50 let)

Viktora Jan se stal oficiálně legitimním dědkem.

OPĚT JSME DOBÝVALI A POZNÁVALI SVĚT

Věra, Hanka a JO - JO putovali po zemích Afrických, okusili pštrosí a krokodýlí maso, plavili se ve vydlabaných člunech.

CAPE POINT

34°21'24"SOUTH LATITUDE

18°29'51"EAST LONGITUDE

SOUTH AFRICA

Osada ještě žije

Pedro - zvaný Kuře, začal znovu chodit na sleziny, konečně se dočkal invalidního důchodu. Libuje si v diagnóze. Nesmí dělat žádnou těžkou práci.

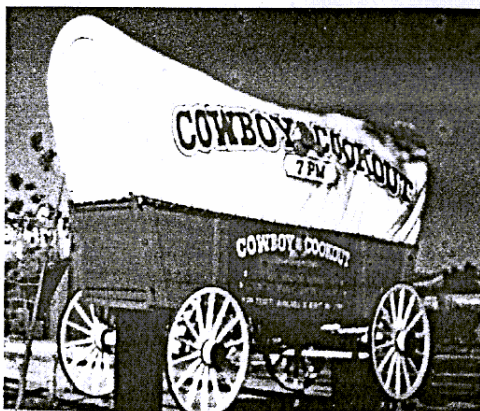
Otta Tábořský na slezině v Rudolfinu spolu s rudolfínskou pochoutkou snědl i svůj vlastní zub. Zatím není jasné, zda to byl tesák, zub moudrosti či molár č.7. Nyní zjišťuje rychlost svého trávení, aby věděl, kdy se drahý zub prodere na světlo boží a bude moci dále sloužit.

Otta Tábořský - rozšířil řady důchodců. Nechce se však doma válet a čekat až mu pošťák přinese mizernou penzi, tak si otevřel střelnici, na které vás rád uvítá, právě jako v obchodě se zbraněmi.

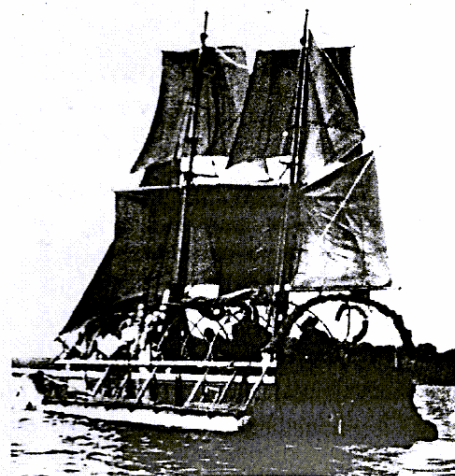
Kapitán Noha s Admirálem Grogem a kamarády se plavil po stříbropěnném (kdysi) Labi v zemích Německých.

Leon, Béda, Rafika podnikli velký vandr do jižních Čech a došli pěšky až na Rakouské hranice

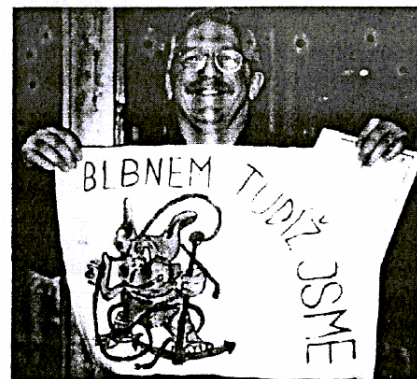
Noha a Jana trampovali po Americe a splnili si své dávné sny.

Originál krytého vozu jim ale nedovolili vzít do letadla. Tak alespoň foto.

Panák s Beroučkou II, s kamarády brázdil v Polsku Mazury

V tomto případě netřeba komentář

MUSÍME BÝT U KAŽDÉ

SRANDY

Masopust

Když Radek Dolejš, redaktor týdeníku Echo, připravoval První ročník „Berounského masopustu“, vzpomněl si na naše bály, kde poznal, že jsme parta, která se nestydí udělat legraci i ze sebe samých.

Tak jsme tedy šli. Klokani už tradičně za Čermáky, Panenkovi za medvěďáře, i s tím jejich medvědem. Šerif jako turista z první republiky. Baron samozřejmě za V. I. Lenina, Viktora jako loupežníka, Marta jako dobrovolná sestra. Babky Sanierová a Viktorová kupovali dětičky. Sešli jsme se my, osada a všichni ostatní účastníci v hospodě „U Madly“. V 10 hodin se vyšlo ze dvora za nádherné hudby „BRASS BAND“. Sešlost se odebrala volným pochodem na náměstí, kde stála šatlava, a těm neohodným lidem se prodávali odpustky, kteří mají rádi legraci. Těch bylo naštěstí většina. Našli se i tací, hlavně mezi trhovci, kteří asi nevědí, co je úsměv, a že je to zadarmo. Ale my jsme si jimi náladu nekazili. Pan starosta odevzdal vládu nad městem symbolickými klíči. Jen na dvě hodiny. Počasí jak na objednávku, až bylo škoda se schovat do hospody. Tam už Pepa vařil jitrnice a zabíjačkový guláš. Kapela se vyměnila, tady hrály „Ponožky pana Semtamfuka“. Večer se přidala osada a pak dorazila část Stopařů. Venku, za tmy, začalo pršet, ale nám to nevadilo. S půlnocí jsme se pomalu rozcházeli domů s tím, že za rok půjdeme znovu.

KULICHY DO AFRIKY?

Když Khon prodával tisíce velkých ledniček eskymákům dalo se to pochopit. Když bylo -40°C mrazu ohřívání se v nich. Ale kulichy v Africe? A přece. JO – JO, Věra a Hanka objevili, že černoši pokud je pod +35°C, nosí na hlavách vlněné kulichy. A protože zatím nikoho nenapadlo kulichy do horké Afriky dovážet, a že je jich na trhu absolutní nedostatek, tak teta Kelišová založila společnost „AFROKULICH“ a bude kulichy do Afriky dovážet. Už teď hledá pracovnice pletáčky, dokonce nezaučené zaučí!

Baron láme srdce Kastroví

Ne zcela oprávněně si zásluhu za propuštění Ivana Pilipa a Stanislava Bubeníka přisuzuje předseda senátu a potencionální presidentský kandidát Petr Pithart. Jak agenturní fotografie ukazuje na změknutí kamenného srdce a mozku kubánského premiéra Fidela Castra měl Pepa Patera alias Baron, který svou dojmavou písni měl na jejich propuštění nezanedbatelný, zatím široké veřejnosti neznámý, podíl. Zprávu podává „Přímá linka“ Tomáše Linky – Plzeňka 2001.

DRAMA NA RAČICKÉM JEZU

Je sobota 1. prosince. Stav vody je 1/2 metru nad normál. Voda hučí a z polední mlhy se vynořuje kánoe. Voda pod Račickým jezem se vaří, vyšší stav vody mění podobu jezu. Kánoe vedená vousatým vodákem Bédou pendluje nad jezem, hledá nejslavnější místo. Ostatní vodáci jsou ještě ve Zbečně. Řeka, i když se to o ní říká, není zcela moudrá a Bědu si podá.

Proud loď strhává a Běda jede jez bokem. Loď se ztrácí ve válci, Běda lapá po dechu, marně se pokouší najít kanoi pod vodou. Proud loď nakonec vyplivne, ale pádlo a pytel s dřívím vydat nechce. Plaváček – Běda se ani nepřevléká, co když se ještě někdo další cvakne. Mrzne jen praštit, až konečně dojíždí zbytek (5 lodí) Bílé Berounky.

Ale drama pokračuje. Říša na opačném břehu si odkopává na špagátu loď a karabina se otevře. Tentokrát si řeka poradila. Sebrala jeho loď a bez problémů a bez svého kotrče zdolává jez. Bobina nabrala tolik vody, že má co dělat, aby se sama dostala ke břehu. Loď tedy odchytává malý Panák, který jediný jede se špryckou.

Vše se událo tak rychle, že náš reportér nebyl s to včas sundat rukavice a vyndat foťák, tak jsme alespoň nechali tuto situaci nakreslit redakčním malířem Mirkem Panenkou.

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ,

každý rok nevyhnutelně ať se nám to líbí nebo ne. Nevyhnuli jsme se jim ani my. Ale nevadilo nám to, my jsme se dokonce na ně těšili. A to jsme ani nevěděli jaká překvapení nám letos přinesou. Jéžíšek tentokrát přišel dokonce in natura, doprovázen, více či méně něžnými andělíčky. Jsou to bytosti spíše nehmotné, přesto se našim reportérům podařilo je zachytit na celuloidový pás. Dárků něžných, chytrých, vtipných, drahých bylo přehršel, prázdné obaly

a krabice naplnily střední kontejner.

Za zmínku stojí, že Frambíkovi přinesl Jéžíšek klarinet, na který začal hned hrát.

Ale překvapení nebylo dost. Zvoní telefon a z Lucerny, volá Lucie Vondráčková. JO – JO tlumočí: Zcela nečekaně se ukázalo, že Zlatým slavíkem se stala hudba Kamarádů Staré řeky

Jak se to stalo? Kamarádi na výzvu v posledním vydání Times & Colt a shromažďovali kupony a hlasovali pro naši kapelu. Dobrá věc se podařila a tak máme na osadě Zlatého slavíka.

A překvapení nebyl konec. Dálnopisem přichází senzační zpráva: autorský kolektiv „Kamarádi Staré řeky“ získává Nobelovu cenu za literaturu. Ano, o letošních Vánocích jsme vstoupili do světa.

Jediná kaňka na Vánocích byla absence písně „Vánoce, Vánoce přicházejí...“ v podání EGIYHO mladšího. Není známo zda si spletl datum nebo mu vadilo, že jsme neměli k dispozici pračku.

A je tu Nový rok 2002

I když je to k nevíře, Nový rok 2002 několik málo minut po svém zrození se objevil ve Žloutkovicích, aby přijal gratulace od kamarádů Staré řeky. Spousta polibků, pouze některé dámy, ač odchovály více dětí, se zdráhaly ho přebalit a nad jeho exkrementy se jim zcela nepochopitelně zvedal žaludek. Špatné to matky!

Šerif Rafika se chystá políbit Nový rok domnívaje se, že omládne, ztmavnou mu vousy a narostou vlasy.

MY ŽENY PROTESTUJEME

proti naší trvalé diskriminaci a utiskování, kterým jsme v osadě pronásledovány. O této následující skutečnosti svědčí.

1. Ve vydané vzpomínkové publikaci jsme v seznamu členů osady vedeny jen jako přívačky svých mužů, pojmenovány jen křestními jmény, i když svá příjmení máme a v mnoha případech i odlišná.

2. Na posledním bále byl pro potěchu mužů předveden ženský striptýz, aniž bychom viděly i mužský strip. Přes sliby, zřejmě plané, ani na letošním bále pořádné mužské tělo bez trik a slípů nevidíme.

3. Na pochodňáky, na vodu, na různá sezení se zásadně vozí jen rum, fernet a podobné nechtuté pití a nikoho nenapadne vzít vaječník, griotku, a pod.

Žádáme důrazně aby tyto diskriminační metody byly odstraněny a byly jsme brány jako plnohodnotní příslušníci osady.

Náš protest je podložen 49 ověřenými podpisy.

Vyznavači islámu nás překvapili

Famózní a překvapující vstup do slavnosti převzetí moci řeckým princem (v pozadí) Jiřím I. Islámští fundamentalisté vstřícně umožnili křesťanům nahlédnout do intimity harému. Zatím co muslim Hadži Ne Hádát alias Ne Rafat (قذافي محمد بن علي) se zájmem přihlížel, křesťan Klitoridis (κλιτοριδης) odvrací svůj zrak od nedostatečně oděné harémové tanečnice. Tisková rada zakázala zveřejnit fotografie závěrečných chviliek vystoupení, kdy huriska odložila zbytky svého oblečení, protože nejsme s to zabezpečit aby mládež neprohližela tato záběry před 22.00 hodinou a nedošla tak mravní úhony.

KSŘ NAVY

O Z N A M U J E

Admiralita KSŘ vypracovala rozsáhlou výroční zprávu o lodních výpravách podnikaných osadním loďstvem ze které vyjímáme:

1. Divize velkých plavidel určených k dálkovým plavbám dosáhla významného úspěchu a po loňském doplnění velitelského sboru, byla 11. listopadu 2001 oficiálně schválena technická dokumentace obou plavidel: „Berounky II“, „Admirála Groga“.

2. Velká plavidla podnikla významné zahraniční cesty. „Berounka II“ brázdila celkem 17 Mazurských jezer, kam se vrátila po čtyřech letech a připomenula si svou zahraniční premiéru. „Admirál Grog“ vyrazil do neznámých vod Vltavy a Labe a navázal nová přátelství s naším severním, německy mluvícím sousedem. O průběhu těchto plaveb informujeme podrobněji na jiných místech.

3. Lehká plavidla (kanoe atd.) podnikla řady výprav, na kterých prokázala schopnost překonávat nepřízeň okolí, počasí, stavu vody i nebezpečí skrývající se v husté síti osvěžoven, barů a podobných zařízení. Osvědčila i svou pohotovost při záchraně lidských životů a majetku, jak o tom informujeme v dalších zprávách.

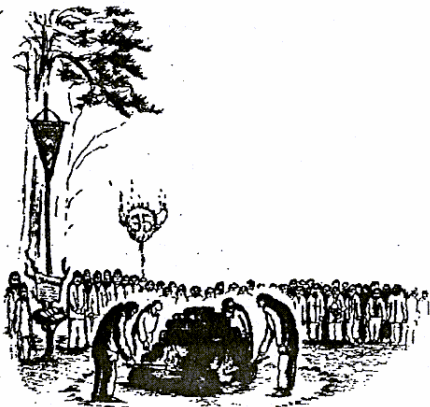
Zpráva zatím nestanoví přesné perspektivy pro příští plavby, ale jistě nás čekají mnohá překvapení.

O všem svámi

TÁBOROVÝ OHEŇ V ÚDOLÍ

ZATRACENÝCH VZPLÁL UŽ PO 36.

Patron trampů Mojžíš (trampoval 40 let po Sinajské poušti) se zřejmě u sv. Petra přimluvil a držel nad námi ochrannou ruku: - Proti loňskému prolíjavanému potlachu provázelo výroční potlach k 35. výročí vzniku osady nádherné počasí. Přišlo 300 kamarádů, kteří zpívali, recitovali, vyprávěli. Tentokrát vyhlašování cen za jednotlivá vystoupení nebyla, vyhráli všichni. Přijali jsme do osady další kamarády: Jácháče, Kuchyňky, Panenky, Nováky a Holuba. Kamarádi ahoj!

Na potlachu nás bylo víc než 300, takže na žádnou fotografii bychom se všichni nevešli. Aby si nikdo nestěžoval, vrátili jsme se do doby, kdy ještě fotografie nebyla a nechali jsme slavnostní zahájení zobrazit slavnému malíři Mírkovi Panenkovi

V DOBŘÍVI DUNĚLY SMEČE

Tradiční letní slavnosti neměly zcela obvyklý ráz. V první řadě bylo nádherné počasí, takže dámám ztmavla (některým pouze zčervenala) pokožka takovým způsobem, že se vystavovaly nebezpečí rasistických útoků. Navíc nás překvapil nově vybudovaný bazén (dodaný Papíkem), hojně využívaný zejména přítomnými dámami. O perfektně připraveném kurtu, správně vychlazeném pěnivém moku a kvalitní Kuchyňkovic kuchyně, fungujících nápojových automatech není třeba ani mluvit. Páteční posezení, popití, hraní a zpívání

u táboráku bylo dobrou přípravou na sobotní turnaj. Ráno borci namasírovali svá lýtka, staří a přichromlí hráči vyztužili své údy obvazy. Brzy se ukázalo, že mládí má zelenou a že fyzická kondice je cennější než životní zkušenosti. Po velkém klání ředitel turnaje Tom Küchenlein vyhlásil vítěze:

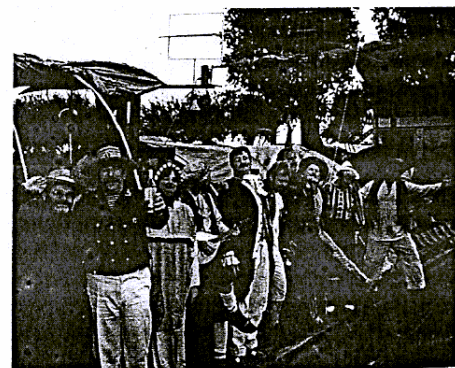
1. místo – Kamarádi Staré řeky – Baron Josef Jun, Baronet Jiří, Turbo Marcel

2. místo – Dobřívské mládí – Švejda Jenda, Kuchyňka Vašek, Plátis Jindra

3. místo – spojené družstvo starců – Baron Jos. st., Hůla Ivan, Hošek Jirka

Zvítězili ale všichni včetně dětí a žen, neboť se zúčastnili. Nejstarší účastník JO-JO si odnesl místo ceny zranění ramene. Z toho ale profituje, neb mu to umožňuje vyhýbat se těšším domácím pracem. Odjíždělo se po vystřízlivění v neděli v pozdních odpoledních hodinách. Zprávu podává „Horká Kuchyňská linka“

POVĚST VLTAVSKÝCH VORAŘŮ NAPRAVENA

Jsem pravnučka pražské spisovatelky Popelky Bibiánové, proslavené svou konverzací s vltavskými voraři. „Kam plujete dobří mužové po stříbropěnné Vltavě?“, oslovila svým něžným sopránem muže projíždějící pod Vyehradskou skalou. „Do prdele, ty stará rašple!“, odpověděli jí bodří Podskaláci svými basy.

Chodím pravidelně k Vltavě pod Vyehradskou skálu, věříc, že jednou se z vodních oparů vynoří plavidlo, jehož posádka vylepší renomé vltavských plavců.

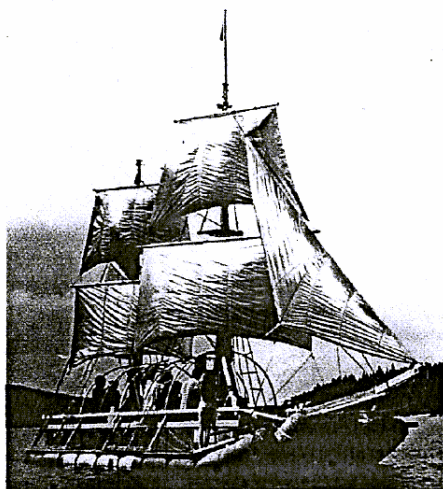
Bylo to v podvečer 1. září 2001; na to datum nezapomenu. Z večerních mlh se vynořilo plavidlo na obrovských kmenech gumovníku a jejich posádka oblečená v slušivých historických kostýmech, mne vrátila do dob mé prababičky. Jejich úsměvy, veselé pozdravy, vtipné ale slušné průpovídky mi vrátily víru v lidskou dobrotu. Díky posádce ADMIRÁLA GROGA!

VÁNOČNÍ POCHOD

Jako každý rok jsme se pokusili z našich těl vytěsnit tuky, cukry, nadbytečná kila nabraná za sváteční hodování a vyrazili jsme na tradiční Vánoční pochod na trase Pustověty – potlachoviště. Tam jsme si postavili samoobslužné občerstvení. Navštívili jsme pomalu se hroučící stavení „U Kučerů“. V Nezapadlých jsme hasili žízeň pivem a patřičně osvěžení jsme za zpěvu písni vlakem dorazili do Berouna a skončili v Rudolfinu, kde za doprovodu dvou kapel (Stopaři a KSŘ) rozhýbávali v tanci končetiny ztuhlé po 20 kilometrech pěší túry. Úspěšně jsme doplnili spotřebované kalorie a ztracená kila. Bylo nás tak neuvěřitelných 50 kamarádek a kamarádů.

Čtete náš *TIMES*, je zde vše

Z DENÍKU PLACHETNICE BEROUNKA II

16. května – středa 2001 rozhodnuto. Letos to budou Mazury; před 4 lety zde začala slavná éra flotily PREZERWATIWNE

24. srpna 2001 – pátek: Srbsko – nakládáme Berounku II, vyrážíme směr Praha, Náchod, Warszawa, letovisko Ruciane Nida na jihu Mazur. Vítr fouká od jihu. Věříme že si to nerozmyslí.

Je nás 13 (nejsme pověřiví), vezeme 170 litrů piva, 16 litrů tvrdého alkoholu, 6 litrů vína a 24 šumáků (Egyi st. už má své vypito).

27. srpna – pondělí. Berounka II je sestavena, Admirál Panák velí vytáhnout kotvu, odrazit. Plujeme. V závěru dne – prší. 13 lidí nocuje na palubě ve dvou vrstvách. Požár na palubě – chytlo dříví v troubě – topič Kepi, hasičské družstvo: Hajnej a Denatur.

29. srpna – středa. Zlobí motor. Na jezeře Śniardwy (muž přes palubu): Denatur zachraňuje v běsnících vlnách piva – plechovky plavou do +5°C. Při mezipřistání se fotografuje sličná pí. už z Puplicného Gimnzja s dětmi a kuchařem a kamny, Slávek jí hned strká navštívenku s pražskou adresou a heslem: „MAZURY“. (Poslala 6 minutový videoklip – archiv Bobiny.)

31. srpna – pátek. Zlobí motor. Jsme na kanálech, plachty jsou téměř k ničemu. Večer je úplněk a řeší se v baru XXI hádanky.

1. září – sobota. Zlobí motor. Jsme na jezeře, fouká vítr, připravujeme oslavu Říšových narozenin a překročení rovníku. Kdo říká, že rovník je někde jinde, je člověk bez fantazie a blbec.

2. září – neděle. Zlobí motor. Jezero Neogecin. Nefouká, vítr, plachty jsou zplhlé. Nepomáhají ani větry, které má celá posádka po fázolích na kyselo.

3. září – pondělí. V Gyžicku sháníme za pomoci Poláka Michala náhradní díly na motor. Odpoledne v jezeře Darginu nás dohání jachta Fuks s českou posádkou – zruší si tedy prohibici a je parba na naší palubě.

4. září – úterý. Vzpomínáme: při první plavbě jsme u vesnice Ogonki zažili velkou bouři. Letos svítí slunce, obloha je modrá. Historie se však opakuje. Uprostřed jezera nás přepadla tak rychle, že na protipovodňová opatření nezbyl

čas. Jsme mokří až na kůži, jako tenkrát. Zaléváme v tomtéž baru svá těla zevnitř. Na SSM – sku z ADMIRÁLA GROGA: „V Sebužině ožerem se jako svině!“, odpovídáme: „Plníme, jíme ryby, posíláme omladinu pro basy piv.“

5. září – středa. Opět sentimentální vzpomínky. Jsme v port Mamerki, odkud před 4 lety vyplouvala pramáti dnešní Berounky. U vánočního stromčku nejedna slza ukápla na naše ošlehané tváře. Tento den lukulské hody: dančí (Asta), bramborový knedlík; vdolečky, borůvková marmeláda, šlehačka; bramboráky (kuchyně Hajného silně konkurovala Čendovi.)
7. září – pátek. Poslední plavba, civilizace Wegorzewo, taverna Keja, romantický západ slunce.

9. září – neděle. 5.59 hod. suchý dok Srbsko.

FLOTILA PREZERWATIWNA

(už má oficiální glejt)

Když na podzim roku 1996 přišel admirál EGIY ml. s nápadem vyrazit s vorem Berounka na tažení po Polských jezerech, asi netušil, co tím může způsobit.

Díky účasti Panáka ml. ve kterém se probudila nějaká dětská nerozvážnost a vzal si do hlavy, že z bývalého pivního voru může vzniknout „normální“ skládací plachetnice, bylo za přispění několika dalších nerozumných hlav (EGYI st., Řiša, Kepi, Bobina...) postaveno plavidlo zcela nové. Vzhledem k rozměrům, váze a ploše plachet bylo nutné dodržet určité předpisy pro provoz na vodních plochách. Tak začal souboj s úřady. Přes počáteční a soustavné ujišťování odborníků i ostatních kamarádů, že je to nesmysl, že tato koncepce plavidla nemůže fungovat, byla dne 14. listopadu 2001 schválena technická dokumentace a dodatečně povolena stavba plavidla, a to i na základě již třiletého úspěšného provozu.

MOTO: „Vynálezce je blbec, který neví, že to nejde, a tak to vynalezne.“

pan Ack

TI, KDO CHODÍ POZDĚ

přesněji jindy

Dochvilnost je vlastností králů. My však nejsme králové, tak nám to vždycky nevyjde. Není to vždy zlá vůle, ale někdy roztržitost, zapomnětlivost, případně stařecká demence.

Slavné případy vstoupivší do historie: EGIY mladší – už dvakrát přišel jindy. Jednou na Vánoce nás hledal v pátek a byly v sobotu. Když jsme je přeložili na pátek, přišel zase v sobotu.

FAFÍK – moc se těšil na křest knížky, měl být kmotrem. Ale taky si spletl den a hledal nás o den později.

JO – JO. Na svatbu svého syna přišel o hodinu později. Na štěstí však nic nepropásl, protože přišel o den dřív.

KNIHA O OSADĚ TO ODHALILA

Teď už to vím, kdo může za to, že mi nešly ve škole počty. Nemohla jsem totiž v klidu spát, protože tenkrát někdo mně neznámý řval ve Žloukovcích v noci pod okny. Táta sice s Emánkem Širokým občas při návratu

z osvěžovny zpívali u statku „Zuzanóóó“. Na ty jsem byla zvyklá. A na podzim řvali jeleni. A to byla paráda. A teď jsem se na straně 31 – 32 dočetla, že tam pravidelně chodili vyřvávat Baron s Rafikou. Dokonce se s tím bezostyšně chlubil. Táta s panem Šimánkem jsou na pravdě boží, jeleni se někdy odstěhovali, takže zbývají ti dva. Zažalují je, že zavinili snížení mé kvalifikace. Doufám, že nedostanou prezidentskou milost.

teta Kelišová

PRŠÍ, PRŠÍ, JEN SE LEJE

Tak si mohli zpívat účastníci Velké severní cesty po Vltavě a Labi. O poznatcích z této cesty jsme hovořili s velitelem lodí „ADMIRÁL GROG“, kapitánem Georgem LEGEM

T.C. Jaká byla letošní trasa?

G.L. Projektant trasy admirál EGIY dal průchod svému lokalpatriotismu, takže větší část cesty vedla po českých řekách. Loď jsme sice spouštěli na naší Staré řece, ale pouze 1 km od jejího ústí do Vltavy.

T.C. To znamená, že jste projeli Prahou?

G.L. Ano. Pozdravili jsme majestátný Vyšehrad, setkali jsme se tam s pravnučkou spisovatelky Popelky Bibiánové, podplavali všechny pražské mosty a zdolali všech pět plavebních komor.

T.C. Když jich bylo v samotné Praze pět, kolik vás jich čekalo ještě na celé trase u nás a v Německu?

G.L. Na Vltavě jich bylo ještě sedm, na Labi pak šest. Poslední byla pod Střekovem. V Německu je Labe až k Hamburku bez jezů, komor, jak za dob našich předků.

T.C. Nebyla ta cesta po tocích málo zajímavá?

G.L. Kam vás vede slepá vášeň – dobrodružství a zábavy bylo spousta.

Jen ve stručnosti: V Mělníku jsme vzali ztečí vinařskou školu a její vinný sklep. Exkurze měla obrovský úspěch, zásoby vína na palubě se rozrostly o 16 litrů bílého a 16 litrů červeného pravého Mělnického.

T.C. Takže jste rozhodně netrpěli žízní.

G.L. Kdepak, byli jsme bohatě zásobeni a pravidelně vše doplňovali. Tak v Litoměřicích nás bohatým ohňostrojem pozdravil Papík a přidal basu prvotřídního ležáku.

T.C. To bylo ale ještě hezký kus od hranic?

G.L. Ano, ale čekala nás další překvapení. V Sebužině nás vítá Honza Klabík s družkou a dvěma psy, 100 nachytaných sumecků a velkolepý rockový koncert uspořádaný v místní hospůdce na naší počest. Marně přemlouváme Papíka, aby se vykašlal na Mounfildu a jel s námi do Německa.

C.T. A jak to bylo na hranicích? Byly nějaké potíže s lodí?

G.L. S lodí ne, ale trochu s autobusem, který nás měl vyzvednout někde u Magdeburku. Klobouk dolů před německými celníky. Poradili, zařídili.

C.T. A co počásí?

G.L. Nechtějte abych použil slov, která se mi derou na jazyk. Nad ponorem bylo tolik vody jako pod ponorem. Ale Labe v oblasti Saského Švýcarska bylo fantastické.

C.T. Kde jste všude kotvili?

G.L. Projeli jsme Drážďany a obdivovali jejich architektonické skvosty, prohlídli Míšeň,

TIMES je stále JEDNIČKA

zastavili jsme se u pomníku setkání Ruské a Americké armády v Torgau.

C.T. Byly nějaké potíže?

G.L. Labe od Střekova je bez jezů, komor, břehy nejsou regulované. Plavbu ztěžují časté kyvadlové přívozy, velký vítr znemožňuje použití plachet a udržení lodě v plavební dráze vyžadovalo nesmírně těžkou práci pro celou posádku. Ozývaly se hlasy: „Ukončeme cestu a vraťme se!“

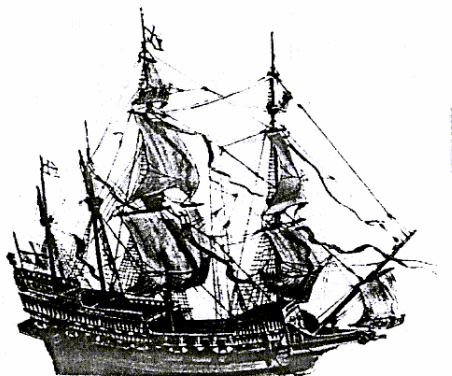
C.T. A jak to dopadlo?

G.L. Víte, už jsme byli opravdu na konci sil. V poslední den, bylo 10. září jsme podnikli nájezd do místních hospod, kde bylo teplo a nepršelo. Já s Egym jsme putovali po osvěžovnách a dokonce se ztratili. Ráno (bylo 11. září) telefonáty a SMS zpráv a byli jsme najednou v novém světě, šokovaní a ohromení. Na další cestu už nebylo ani pomyšlení. Za dva dny byl „ADMIRÁL GROG“ ve svém domovském přístavu.

C.T. Můžete uvést ještě nějaké souhrnné údaje o plavbě?

G.L. Na Berounce jsme ujeli 1 km, na Vltavě 53 km a na Labi 330 km. Vypili jsme (nepočítáme konzumaci v osvěžovnách) 36 litrů červeného a 34 litrů bílého vína, 8 litrů slivovice, 13 litrů rumu. Pivo, jako nealkoholický nápoj, nepočítáno. Lodní motory vychlastaly asi 200 litrů benzínu.

NA LODÍCH JE NEJBEZPEČNĚJI

Mississippský inspektorát bezpečnosti a ochrany života (MIB a OŽ) na základě dlouhodobého šetření zjišťoval v jakých lokalitách je lidský život nejvíce ohrožen. Vzhledem k pochybnostem o bezpečnosti lodní dopravy uvádíme: I když za posledních 50 let ztroskotalo na amerických řekách 600 lidí a zahynulo 2 500 lidí, je to vzhledem k hustotě lodní dopravy zcela zanedbatelné procento, spíše promile. Mnohem více lidí zahynulo při jízdě na koních, ve vlacích, nemluvě už o soubojích, přestřelkách, po olověných pilulkách, hospodských rvačkách (pobyt v hospodě je vůbec poměrně rizikový). Ale absolutně největší procento (89,9%) zemřelo doma v posteli. Ano, Vaše postel je nositelem nejvyšších rizik pro Váš život! Proto vyrazte s námi na lodi do světa. Jste tam ve větším bezpečí než doma v posteli!

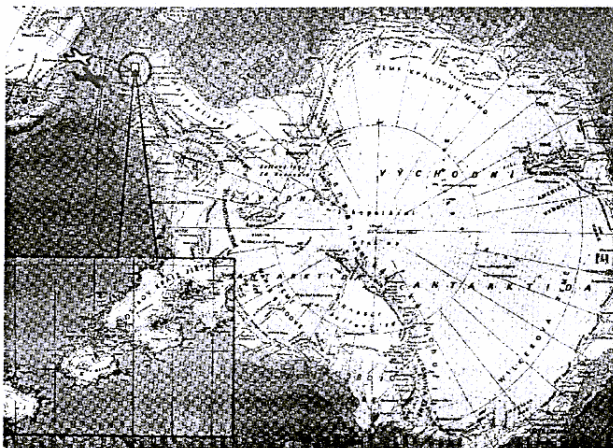
Vydalo nakladatelství TRAMPPRES ve spolupráci se všemi nadšenci z osady KSŘ Příjemné počtení a prožití bálu. *Vaše redakce*

Nudíte se?

Cestovní kancelář doporučuje

Zajímavý výlet k protinožcům do AUSTRALIE, kde můžete pomoci místním domorodcům v likvidaci velmi nebezpečných živočichů, kteří se přemnožili v počtu 5 000 000 kusů na kontinent a proto byl uzákoněn jejich odstřel. Zdařilým odstřelem nebezpečného živočicha si uhradíte až 1/1000 nákladů na jednodenní pobyt bez manželky a to se vyplatí.

Je vám zima?

Využijte překrásného léta v antarktickém superhotelu (vyřazený chladicí box) na ostrově NELSON:

souřadnice 62°15' jš

59°00' zd, až 300m.n.m.

Nevšední zážitky zaručeny, pevná zem 10 – 25 m od pobřežní čáry (ledovec v letním období ustupuje).

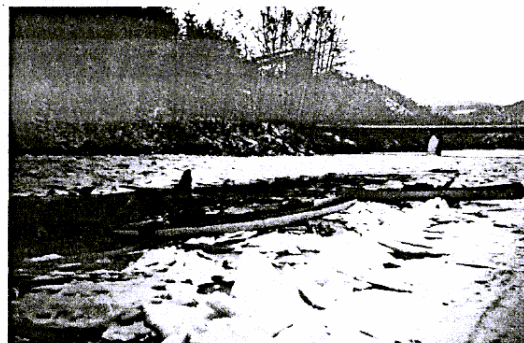
Co je menší než 150 cm je tučňák a ne jeptiška, rypouši sloní hájí žárlivě svůj harém.

Chystáte se na cestu? Nemáte foto. do svého pasu? Neváhejte a využijte služeb našeho vyhlášeného

Foto Debil Salonu
Snímky námi zhotovené jsou vždy věrné (tisíce děkovných dopisů) a vždy pro svoji jedinečnou kvalitu vyhledávané. Své jedinečné služby si dovoluujeme nabízet i našim ct. politikům a hlavně rodičům dětí školou povinných. Hodnotný snímek je milou vzpomínkou na milé chvíle.

♥ **POUZE PRO ŽENATÉ** ♥
Vlastivědné zájezdy po krásách naší vlasti E-55 a pod.

Velmi lukrativní zájezdy bez ohledu na finanční možnosti svých zákazníků, neboť si všichni vše financují. V ceně zájezdu je služba ledborce, burlaka a hostinského.

CHCEŠ ZAJÍT POUZÍ ROBINSONA? CESTUJ S NÁMI!

Cestovní kancelář T.O. kamardič staré školy

KRÁL & VÉVODA
MISSISSIPPI TOUR
speciálně s rubrikou velmi zajímavých

Na základě propozic cestovní kancelář T.O. kamardič staré školy, která

V ROCE 2002 ZA ODMĚNU NA VOLHU

Akční ceny vojáků II. Poslední šlágr australského II

Na pobřeží Admirála Groga v Volgogradu do zast. de Kozmofedrova moře

Tisíce děkovných dopisů II

